

Sygn. akt V KZ 54/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **T. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 grudnia 2017 r.

zażalenia radcy prawnego F. N.

na zarządzenie upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt VII Ka [...]

o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie z dnia 9 sierpnia 2017 r.

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.
oraz art. 528 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 października 2017 r. odmówiono przyjęcia zażalenia radcy prawnego F. N. wniesionego na zarządzenie z dnia 9 sierpnia 2017 r. o odmowie przyjęcia kasacji (k. 177) złożonej przez ww. radcę prawnego. Odmawiając przyjęcia zażalenia wskazano, że środek odwoławczy został wniesiony przez osobę nieuprawnioną, albowiem skarżący nie wykonuje zawodu radcy prawnego, gdyż od 2016 r. figuruje w ewidencji radców prawnych

jako emeryt niepracujący, co oznacza, iż nie posiada uprawnień do reprezentowania skazanego (k. 197).

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł radca prawny zarzucając rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść przez przyjęcie, że zażalenie zostało złożone przez osobę nieuprawnioną. Wskazał, że nie dostał żadnej informacji z której by wynikało, iż nie może wykonywać zawodu radcy prawnego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Podstawą zarządzenia o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji było ustalenie, że autor zażalenia nie jest uprawniony do wniesienia zażalenia, albowiem nie ma uprawnień do wykonywania zawodu radcy prawnego. To ustalenie zapewne wynikało z treści pisma wicedziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...] z dnia 9 października 2017 r., w treści którego to pisma wskazano, że radca prawny F. N. wniósł w dniu 5 marca 2017 r. o zawieszenie prowadzenia działalności w zakresie kancelarii, a następnie w kolejnym zawiadomieniu (lipiec 2017 r.), wskazał, że nie wykonuje zawodu radcy prawnego ze względu na stan zdrowia (k. 193). Istotą zarządzenia było to, że skoro skarżący nie może wykonywać zawodu radcy prawnego, to nie może być także obrońcą skazanego (art. 82 k.p.k.). W zażaleniu ustalenie to jest kontestowane uwagą, że skarżący nie dostał żadnej decyzji właściwej rady radców prawnych o zawieszeniu go w prawie wykonywania zawodu lub jego wykreślenia. W aktach sprawy takiej decyzji rzeczywiście nie sposób znaleźć.

Odnosząc się do meritum zagadnienia przypomnieć należy, że z art. 8 ust. 6 ustawy dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1870; dalej jako - u.o.r.p.) wynika, iż: „Pomoc prawna polegająca na występowaniu przez radcę prawnego w charakterze obrońcy w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe może być świadczona w ramach wykonywania przez niego zawodu na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem że radca prawny nie pozostaje w stosunku pracy. Zakaz zatrudnienia nie dotyczy pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych.” (podkr. SN). O ile zatem radca prawny nie wykonujący zawodu w

tych wskazanych ramach nie traci statusu radcy prawnego, to z mocy wyraźnego uregulowania art. 8 ust. 6 u.o.r.p. nie może świadczyć pomocy prawnej jako obrońca. W tej sytuacji jest więc osobą nieuprawnioną do wykonywania czynności obrońcy. Przepis art. 82 k.p.k. wskazuje zaś, że obrońcą może być jedynie osoba uprawniona do obrony według przepisów o ustroju adwokatury lub ustawy o radcach prawnych. Skoro zatem przepis art. 8 ust. 6 u.o.r.p. nie zezwala radcy prawnemu, który nie wykonuje zawodu w ramach określonych form, na świadczenie pomocy prawnej jako obrońca, to zaskarżone zarządzenie jest trafne i zgodne z prawem. Argument skarżącego, że niczego nie otrzymał z Rady, nie ma żadnego znaczenia. Oczywiście radca prawny może w każdej chwili zdecydować o tym, że będzie prowadził np. kancelarię, ale na dzień sporządzenia zażalenia nie wykonywał on zawodu w ramach określonych przepisem art. 8 u.o.r.p.

W tym układzie procesowym zażalenie nie jest trafne, co musiało skutkować utrzymaniem w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw